

Og endelig til hr. Gade: Jeg tror, det er vigtigt, at det, vi skal på regeringskonferencen, er at fastlægge principperne for de institutionelle ændringer, der skal ske, og som er nødvendige i relation til udvidelsen; men det er klart, at nogle af dem først træder i kraft i takt med, at udvidelsen rent faktisk finder sted. Jeg tror, det er i det lys, man skal se det.

Så til fleksibilitetsbegrebet: Jeg synes, det er en stor diskussion værd. Det er også derfor, vi i Socialdemokratiet har været med til at foreslå, at Dansk Udenrigspolitisk Institut nu laver et studium, som vi forhåbentlig snart ser resultatet af, som netop skal belyse, hvorledes udvidelsen af EU kan gennemføres bl.a. under hensyntagen til dette fleksibilitetsbegreb. Og jeg glæder mig meget til at se det, som DUPI kommer med.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge hr. Ove Fich om, hvad det er for løse påstande, han mener jeg er fremkommet med. Vi har stået i og står stadig væk i en situation, hvor statsministeren har skabt usikkerhed om folkeafstemningen, og den usikkerhed kommer nu fortsat til at bestå. Indtil hr. Ove Fich og regeringen er i stand til at få klaret denne sag, har vi mistanke om, at regeringen rent faktisk pønser på at undgå en folkeafstemning. Og det er meget ubehageligt, at vi skal have den helt grundlæggende ting liggende uafklaret foran os, for det kunne man have løst fra hr. Ove Fichs side, hvis man havde villet drøfte den dagsorden med os.

Jeg vil altså gerne høre fra hr. Ove Fich, hvad det er for løse påstande, som jeg skulle have fremkommet med.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Fru Annette Just og så hr. Thulesen Dahl, derefter går jeg ud fra, at hr. Ove Fich vil svare, og så er det slut med denne omgang.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er for nemt blot at svare: Mod øst. Når jeg stiller spørgsmålet om, hvor Unionen skal gå hen, og hvad Socialdemokratiets vision er, er det ikke blot et spørgsmål om, at Unionen skal udvides, for det er selvfølgelig mod øst; der er ligesom ikke rigtig andre veje, når man skal blive inden for Europa.

Spørgsmålet er, om det, vi kan tilbyde landene i Øst- og Centraleuropa, er en union, der er

om muligt endnu skrapere end den union, de lige har fået vredet sig ud af, eller om det er et samarbejde mellem europæiske lande. Det er det, de gerne vil være med til, og det er det, jeg spørger Socialdemokratiet om.

Vil Socialdemokratiet være med til at skabe et samarbejde mellem europæiske lande og ikke en union, der er værre end det USSR, de lige er kommet ud af kløerne på?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Ove Fichs partiformand – må det være – benytter stort set enhver lejlighed til at bede om, at vi skal diskutere substans, indhold osv., men hver eneste gang jeg under denne debat har for søgt her fra talerstolen at afkræve hr. Ove Fich nogle svar på holdningen til den udvikling, vi ser inden for den måske kommende euro, bliver det affærdiget med nogle små bibemærkninger af hr. Ove Fich. Det synes jeg er ærligt talt ikke er særlig sundt for debatten.

Er det ikke korrekt, at den udvikling, vi ser, går i en retning, hvor man går fra entydige objektive kriterier for fastlæggelsen af eksempelvis tilladte budgetunderskud til en situation, hvor det i højere grad er op til de politiske vurderinger og dermed også med risiko for, at den kommende euro bliver ustabil?

Den anden ting, som jeg på baggrund af den debat, der har været indtil nu, vil sige til hr. Ove Fich, er, at når hr. Ove Fich taler om mistænkeliggørelse, er det jo en berettiget mistænkeliggørelse, der kommer fra visses side her i salen, for det er jo regeringen, der har ønsket at have muligheden for at undgå en folkeafstemning om resultatet af regeringskonferencen. Det synes jeg ærlig talt ikke befolkningen kan være tjent med.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg synes, det er svært at sidde helt stille, når jeg hører den diskussion, som hr. Thulesen Dahl her rejser, hvor hele problemstillingen bliver vendt fuldstændig på hovedet.

Lad os begynde med begyndelsen, nemlig ØMU-traktaten, som den er beskrevet i Maastricht. Hertil siger Tyskland: Vi ønsker derudover en stabilitetspagt. Det vakte en del modstand, bl.a. fra fransk side. Det endte så med, at der blev enighed om en stabilitetspagt, som altså ligger ud over, hvad der står i selve Maastricht-Traktaten.

Denne stabilitetspagt skal sikre, at når først ØMU'en er trådt i kraft, vil medlemslandene